„Orașul etern" în preajma Jocurilor Olimpice

(Urmare din pag. 1)

deni, de cum pui piciorul pe pămîntul Italiei. Îl simți în reclamele ce împînzesc orașul. Îl simți în salutul ceremoniosului portar de la „Albergo Imperial", în volubilitatea chelnerilor și îl simți, în sfîrșit, mai ales în... buzunar.

ITINERAR TURISTIC

Roma beneficiază de o frumoasă așezare de o parte și de alta a fluviului Tibru, între cele 7 coline locuite pe vremuri de triburile Latinilor, Sabinilor și Etruscilor, care mai tîrziu au format populația Romei antice.

Istoricii au stabilit ca dată de apariție pentru „La Cita Eterna" anul 753 înaintea erei noastre, cînd Romulus, după ce l-a îndepărtat pe fratele și rivalul său Remus, a purces la zidirea cetății de pe colina Palatinului, așezată într-un careu apărat de străvechi ziduri de piatră.

Pretutindeni vestigiile trecutului vorbesc de istoria acestui oraș, cîndva centru al civilizației antice.

Iată, de pildă, Via dei Fori Imperiali pe care olimpicii o vor străbate des, la anul, în drum spre diverse competiții. Pe o distanță de cîteva sute de metri se întinde mărețul Colisseum, o construcție de forma unei elipse (188 m.—150 m). Cele patru etaje ale sale cuprindeau pe vremuri peste 50.000 de spectatori.

Aici se organizau, pentru delectarea împăraților, senatorilor, magistraților, vestalelor și a bogaților patricieni, sîngeroasele lupte de gladiatori, lupte cu fiare sălbatice și chiar și bătălii navale montate la dimensiunile arenei. Un teribil cutremur pe la mijlocul secolului V a pus capăt strălucirii sale, dărîmîndu-l în parte.

In ciuda profeticelor cuvinte ale lui Bede cel Venerabil („atît cît va dura Colisseumul, Roma va rămîne în picioare, iar cînd va cădea Colisseumul, va cădea și Roma și atunci va fi sfîrșitul lumii"), totuși în perioada Renașterii constructorii măreței Bazilice Sf. Petru, neținînd cont de sumbra profetie, au cărat de aci imense cantități de piatră fasonată gata, pentru ridicarea celebrului edificiu — situat nu departe de Colisseum, în imediata vecinătate a Vaticanului.

Pe aceeași Via dei Fori Imperiali se află, în afara arcurilor lui Septimius Sever, al lui Constantin și al lui Titus, frumoasa Bazilică Massenzio, construită între anii 306—312. Ruinele acestei construcții și, mai ales, arcurile deosebit de înalte, îi dau o înfățișare măreață.

Aci, în acest cadru, se vor organiza sub cerul liber concursurile olimpice de gimnastică.

Tot aci, vara se dau spectacole de operă și concerte ale celebrului cor „Santa Cecilia". De un deosebit succes s-a bucurat montarea celebrei opere a lui Verdi, „Aida", care în acest decor impresionant capătă proporții și nuanțe diferite de cele pe care le oferă o scenă obișnuită.

Unul din punctele de atracție ale turiștilor și în același timp o capo d'operă a Renașterii o constituie cunoscuta piață Sf. Petru și Bazilica situată în centrul ei.

Această piață de dimensiuni neobișnuit de mari este una din cele mai frumoase din lume. Ea a fost concepută și construită de celebrul Bernin între anii 1656—67, fiind înconjurată de 284 de coloane.

Bazilica propriu-zisă, privită de afară, nu face o impresie deosebită. Interiorul însă reprezintă într-adevăr una din marile monumente ale lumii, o capo d'operă a Renașterii, în care se reflectă tot ce a avut mai valoros Italia în cei 120 de ani cît a durat construcția acestui monument (1506—1626). Aci au contribuit printre alții Rafael, Michel Angelo, Bramante, Baldassar Peruzzi și mulți alții, care au lăsat o parte din geniul lor posterității, în această operă.

Toate aceste mărturii ale unor strălucite perioade apuse, create de geniul și munca omului și care dau Romei mult farmec, constituie azi un prilej de variate afaceri de tot felul. Începînd cu micul negoț de cruciulițe, ilustrate și alte fleacuri colorate și terminînd cu industria hotelieră, care este deosebit de dezvoltată, există o vastă ierarhie negustorească, care iese în calea turistului la tot pasul. De pildă, cuvîntul „Albergo" (hotel) îl găsești aproape pretutindeni, pe orice stradă. Dacă imprudența te împinge însă la vreunul mai central, riști să-ți răstorni bugetul. Aceeași problemă se pune și cu restaurantele de tot felul, care împînzesc întreg orașul. De aceea, pungile mai modeste preferă micuțele Trattoria (mici bodegi) unde cu aproximativ 1000 lire (aproape salariul unui muncitor pe zi!) poți lua o masă de la care în mod invariabil nu pot lipsi într-o formă sau alta faimoasele „spaghetti" și nici popularul vin de Chianti, servit spre plăcerea consumatorului, în cele mai autentice carafe romane...

Roma mai prezintă, printre alte aspecte caracteristice, încă unul mai puțin obișnuit: marele număr de preoți. Îi vezi la tot pasul, pe jos, în autobuze, în mașini sau pe scutere, pretutindeni.

Aparțin diverselor ordine și îi recunoști după semnele exterioare. In sutane negre sau roșii, cu cruce pe piept sau fără, cu sandale romane sau fără, încinși cu o frînghie sau neîncinși, cu glugă sau fără, într-un cuvînt după tot felul de semne care-i deosebesc după ordinele de care aparțin și care sînt atît de numeroase, încît probabil că nici inițiații nu mai reușesc să se descurce în ele.

Dacă stai cîteva zile în Roma afli că toată această armată numeroasă se îndeletnicește și cu alte ocupații, mai pămîntești. Vaticanul, care este unul din cei mai mari capitaliști nu numai din Italia ci chiar din lume, posedă numeroase bănci, întreprinderi, moșii și numeroase bunuri materiale care sînt conduse, administrate și controlate de această castă privilegiată a Vaticanului.

★

Trebuie spus că marea populație a Romei, care este deosebit de ospitalieră și prietenoasă în relațiile cu străinii, așteaptă cu multă căldură Olimpiada.

Pe zi ce trece, interesul pentru acest mare eveniment sportiv crește. El este un subiect de discuție aproape general și în acest sens este demn de remarcat că în afara eforturilor pe care le depun oficialitățile pentru buna reușită a Jocurilor Olimpice, numeroși cetățeni particulari, dintr-o pornire spontană, reflex al unui spirit deosebit de ospitalier, s-au oferit să pună la dispoziția vizitatorilor, în timpul Jocurilor Olimpice, propriile lor case.

Numeroase sînt semnele unei preocupări în masă de a asigura condiții cît mai bune pentru desfășurarea Jocurilor Olimpice și pentru găzduirea celor cîteva zeci de mii de străini ce vor veni la Roma.

STATUL MAJOR AL JOCURILOR OLIMPICE

Privit de afară, sediul Comitetului de organizare a celei de a XVII-a ediții a Jocurilor Olimpice, nu spune nimic. O căsuță cu un etaj, pe o stradă liniștită, unde în orele de dimineață nu vezi decît copii jucîndu-se și ici-colo cîte un bătrîn pensionar măsurînd tără grabă trotuarul.

De cum intri însă în acest edificiu, totul se schimbă. Un du-te-vino permanent, telefoanele sună neîncetat, mașinile de scris țăcăne din zori pînă în noapte.

Secretara d-lui Garroni Marcelo, secretar general al Comitetului de organizare, nu mai prididește cu anunțarea vizitatorilor din toate colțurile lumii. Nu mai puțin ocupat este dl. Saini, directorul tehnic al Comisiei de organizare, care de asemenea este un personaj extrem de solicitat.

Aci, la acest veritabil stat major, poți afla tot ce te interesează în legătură cu Jocurile Olimpice. Numărul țărilor înscrise (cuprinse într-o evidență la zi), starea bazelor aflate în construcție, date despre clima Romei în ultimii 20 de ani, țăria curenților pe lacul Albano—unde vor avea loc concursurile de canotaj — și multe altele, care interesează zecile și sutele de tehnicieni și de reprezentanți ai diverselor Comitete Olimpice Naționale ce se perindă în această perioadă prin Roma, pentru a culege date prețioase și folositoare pregătirii preolimpice.

Impresia generală este netă: se va depăși în mod categoric recordul de participanți de la Helsinki din 1952, unde s-a înregistrat cea mai numeroasă participare din istoria Olimpiadelor moderne.

Aceasta este tot atît de sigur, după cum este și faptul că la Roma se vor înregistra performanțe sportive superioare tuturor edițiilor de pînă acum.

Nu trebuie uitat că datorită faptului că aci nu se mai pun cu atîta ascuțime probleme financiare legate de transport, cum a fost cazul cu Melbourne, se prevede o prezență nu numai numeroasă, dar și valoroasă.

Nu mai vorbim de faptul că în ultimii ani, ca un rezultat al perfecționării metodelor de antrenament, performanțele au crescut enorm. Iată, de pildă, cîteva cifre din atletism. In 1952 la Helsinki înălțimea a fost cîștigată de americanul W. Davis cu 2,04. Astăzi, peste 50 de atleți (dintre care 12 numai din U.R.S.S.) aproape că se joacă cu această înălțime. Sau cei 60,34 m ai lui Csermak, suficienți pentru a cîștiga Jocurile Olimpice din 1952 (și care atunci păreau ceva uimitor) astăzi sînt depășiți de peste 60 de atleți. Ce să mai vorbim de performanțele înregistrate la fond și semifond! De pildă, dacă Zoltan Vamoș ar fi înregistrat cei 3:43,0 ai săi pe 1500 cu 7 ani în urmă ar fi urcat pe mult rîvnitul podium al glorioșilor învingători olimpici.

Dar calcule se pot face multe, dacă te lași furat de jocul cifrelor...

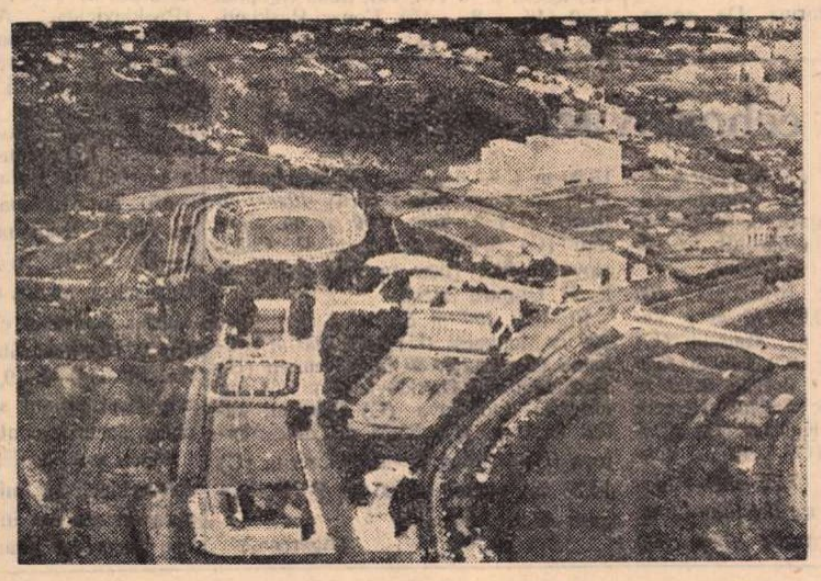

Zona Olimpică „Foro Italico" (*Foto* Cielo-Roma)

BAZELE SPORTIVE DIN ROMA CORESPUND PE DEPLIN CERINȚELOR JOCURILOR OLIMPICE

Aceasta este părerea unanimă a vizitatorilor. Trebuie adăugat, în plus, că Roma — mai mult decît Londra, Helsinki și Melbourne, unde s-au desfășurat ultimele trei ediții ale Jocurilor Olimpice — beneficiază de un număr de baze mai moderne și mai cuprinzătoare. Dacă la aceasta se adaugă noile construcții, în care confortul și cerințele tehnice se împletesc armonios, avem o imagine completă.

Trebuie arătat că eforturile depuse de C.O.N.I. au fost încununate de succes și că marea majoritate a bazelor sînt de pe acum gata.

După proiectul elaborat de grupul de ingineri și arhitecți italieni în frunte cu profesorul Luigi Nervi, aceste amenajări sînt amplasate în trei zone: „Foro Italico", „Aqua Acetoza" și „Eur" (sau Centrul Olimpic de Sud).

Pe malul pitoresc al rîului Tibru, care mărginește periferia nord-vestică a Romei, se întinde zona „Foro Italico". Aici se află stadionul Olimpic, unde vor avea loc ceremoniile de deschidere și închidere a jocurilor, întrecerile de atletism și întîlnirea finală de fotbal. Suprafața ocupată de stadion depășește 90 mii metri pătrați, iar înălțimea tribunelor este de 20 m. Circa 100.000 de spectatori vor intra în tribune prin 66 de intrări, așezate în trei balcoane. Ieșirea spectatorilor durează în total 11 minute. In cele patru etaje de sub tribună se află vestiarele de 1.500 locuri, biroul de presă, uzina electrică etc.

Informarea spectatorilor, participanților, arbitrilor și presei se va realiza cu ajutorul tablourilor luminoase, radiotelefoanelor precum și cu ajutorul radiostațiilor mici așezate pe tribunele cele mai înalte în cabine speciale construite din aliaje ușoare și sticlă.

Pentru deservirea numeroșilor corespondenți și a biroului de presă se instalează 54 de telefoane internaționale, aparate de telegraf imprimator (telety) etc.

In imediata apropiere a arenei principale se află, legat printr-un tunel subteran, „Stadionul de Marmoră" (de mărimea stadionului Dinamo București) destinat încălzirii sportivilor înainte de prezentare la start pentru concursurile de atletism.

Pe teritoriul aceleiași zone, alături de bazinul de înot acoperit, unde este prevăzută desfășurarea turneului de polo și concursurile de înot pentru pentatloniști, s-au terminat recent cîteva bazine descoperite, de dimensiuni diferite, reunite în complexul „Stadionul nautic" și „Școala de înot". „Stadionul nautic" (care cu ajutorul băncilor suplimentare, poate cuprinde pînă la 20.000 de spectatori), legat prin tunel de bazin, este utilat cu două bazine: 50x25 m, cu adîncime de 1,80—2,00 m, pentru concursurile olimpice de înot și cu dimensiunea 20x18 m, cu adîncimea peste 5 m, pentru concursurile de sărituri. Toate aceste bazine sînt utilate cu lumină sub apă și luminatoare pentru urmărirea mișcărilor înotătorilor. Temperatura apei va fi menținută la nivelul 23—24°C.

La sud-estul zonei „Foro Italico" s-au sfîrșit lucrările de amenajare a stadionului „Flaminio" („Tiziano") calculat pentru 55.000 de spectatori. Pe acest stadion se vor desfășura jocurile de fotbal (de altfel nici nu are pistă de atletism).

La o jumătate de kilometru de stadionul „Flaminio" este construit „Palazzetto dello sport" unde s-a desfășurat în decembrie 1958 întîlnirea de box R.P.R.-Italia. Acesta reprezintă o construcție originală pentru antrenamentele și concursurile de baschet, box, lupte, gimnastică și haltere. Capacitatea lui „Palazzetto" este de 5.000 de spectatori. In apropierea lui se află poligoanele de tir și terenurile sportive.

In apropierea stadionului „Flaminio" a început construcția satului Olimpic, în care este prevăzută cazarea a 7000 —8000 de persoane.

Constructorii intenționează să realizeze în Satul Olimpic case confortabile, cu camere pentru 2—3 persoane, cu dușuri, băi, magazine, policlinici. Spre deosebire de satele olimpice de la Helsinki și Melbourne, acesta este situat în imediata vecinătate a stadionului olimpic, astfel că sportivii sînt scutiți de lungile și obositoarele drumuri cu autobuzul în zilele de concurs.

Pentru ca participanții la cea de a XVII-a ediție a Jocurilor Olimpice să aibă cele mai bune condiții posibile pentru antrenament, la distanța de 1 km de sat și 2 km de „Foro Italico" în zona „Aqua Acetoza" se lucrează pentru construirea unui complex cu 6 terenuri de joc, 4 terenuri sportive, sală de gimnastică și bazin de 50x20 m.

In partea sud-vestică a capitalei italiene, pe teritoriul unde trebuia să aibă loc în 1942 expoziția mondială se întinde, după mărime, a doua zonă a amenajărilor sportive olimpice.

„Palazzo dello sport" care se construiește aici va avea fațada în strada Cristolor Columb. După proiect, această clădire are o formă circulară, cu o cupolă sferică, care ocupă o suprafață de 11.500 metri pătrați. „Palazzo" va avea înălțimea de 32,5 m, diametrul interior 100 m. Are capacitatea de 16.000 de locuri, aer condiționat, baie etc.

Pe lîngă menirea sa de bază sportivă, „Palazzo dello sport" se va transforma într-o imensă sală de concert și de spectacole.

Un alt obiectiv mare al acestei zone este velodromul, a cărui temelie a fost pusă în august 1957. O pistă de lemn de 400 m înconjoară un teren cu gazon amenajat pentru jocuri de fotbal și hochei. Tribunele au o capacitate de 20.000 de locuri. O intrare specială pe velodrom este prevăzută și pentru participanții la cursele de fond.

Concursurile olimpice de scrimă se vor desfășura în „Palatul Congreselor", unde în anul 1955 a avut loc campionatul mondial la această ramură de sport.

„Palatul Congreselor" se compune din două părți: o sală imensă (40x40) și partea a doua, care cuprinde trei săli mari (una pentru 1.000 de spectatori și două cu cîte 500 de locuri fiecare), precum și dintr-un șir lung de săli mai mici și saloane.

O arenă captivantă de luptă vor deveni străzile și piețele orașului antic, pe care se vor întrece maratoniștii, ca și apele întinse ale golfului napolitan și ale lacului Albano, rezervate canotorilor.

Concursul de călărie se va desfășura pe frumoasa Piaza Di Siena a parcului Villa Borgheze, unde au loc în fiecare an concursuri internaționale.

Orașul Castelgandolfo se află la 26 km de Roma. Aici, pe lacul Albano, se vor desfășura concursurile de canotaj. Lungimea lacului, pe care s-au desfășurat concursurile de canotaj din anul 1903, este de 10 km, adîncimea maximă este de 170 m. Locul în care se află lacul Albano a fost cîndva un crater vulcanic și pantele muntoase care îl înconjoară în amfiteatru servesc ca tribune naturale pentru un mare număr de spectatori.

Golful napolitan va deveni arena concursurilor de vele. Pe malul lui, în portul Santa Lucia se lucrează la lărgirea și amenajarea locului de ancorare a ambarcațiunilor sportive.

Pentru Comitetul Olimpic Național Italian, asigurarea Olimpiadei cu personalul de deservire necesar a constituit mult timp o problemă complicată, ca și transportul și legătura sigură cu obiectivele îndepărtate. In urma convorbirilor C.O.N.I. cu comandamentul forțelor armate italiene, acesta a hotărît să pună la dispoziție un număr de soldați și ofițeri pentru deservirea jocurilor, organizarea aducerii flăcării Olimpice din Grecia pe vasul școală, asigurarea transportului ș.a.

Intrucît hotelurile din Roma, cu tot numărul lor mare, vor putea caza numai o parte dintre numeroșii turiști care vor sosi din diferitele țări pentru concursurile Olimpice, s-a hotărît ca în suburbiile orașului să se organizeze campinguri turistice încăpătoare.

După cum a declarat Comitetul Olimpic Național Italian, toate pregătirile pentru a XVII-a ediție a Jocurilor Olimpice vor fi terminate în primele luni ale anului 1960, în așa fel încît timpul rămas pînă la Olimpiadă să fie folosit pentru verificarea amănuntită a amenajărilor sportive pe calea desfășurării diferitelor concursuri, precum și pentru instruirea personalului tehnic.

★

Au mai rămas numai 345 zile. Agențiile de presă din toată lumea vestesc noi și noi performanțe ale sportivilor, noi recorduri mondiale, europene, care vin și ridică tot mai sus frumoasa luptă sportivă.

Dar cea mai mare și mai frumoasă performanță pe care o așteaptă Roma o constituie frumoasele sentimente de prietenie ce trebuie să anime Jocurile Olimpice.

Flacăra adusă de pe înălțimile Olimpului peste mare și apoi de-a lungul peninsulei italice, pînă la Roma trebuie să aprindă în sufletul tuturor participanților, dincolo de convingerile politice, filozofice și religioase, dorința cea mai arzătoare de a întări prietenia și pacea în această măreață manifestare a frumoaselor sentimente omenești.